

Neljä askelta yksinäisyyteen

© A. Sovijärvi, 2008, rev VI

<http://apz.fi/kirjat/>

Terveiset menevät: Mayo Nandi & Master Miner.

"Joskus kaikkein yksinäisintä on keskellä suurta joukkoa."

1 .. Viikko 42, perjantai

"Viikonloppu, jolloin toteutin itseäni"

Sovitin itseni baaritiskillä kahden jo juomansa saaneen väliin. Meteli baarissa sinä iltana oli hirmuinen, peittäen sen lähes koulun ruokalan mieleen tuovan puheensorinan ja naurun, joka paikassa normaalisti vallitsi. Juoman tilaaminen täällä oli oma taiteenlajinsa: siihen liittyi katsekontakti, viittomia ja huulilta lukemista. L-kirjaimen muotoinen baaritiski oli hyvin täyteen ahdettu ylityöllistäen ne kaksi tyttöä, jotka singahtelivat edestakaisin juomien kanssa väistellen toisiaan. Oikeastaan halusin vain yhden lonkeron, mutta tietäen tämän jonotuksen tuskan päätin ottaa samantien muutakin.

Yrittäessäni katsekontaktia tarjoilijan kanssa vilkuilin ohimennen kilpakumppaneitani. Ei ketään tuttuja, muutama aiemminkin nähty pärstä ja pari tunnettua kusipäätä. Ei ketään, joihin olisin jaksanut kiinnittää huomiota sen kummemmin. Väkijoukon läpi kiilasi kuitenkin samassa jotain, joka todella vangitsi katseeni. Tytön kirkuvan punainen tukka, vahva, lähes goottimainen meikki ja risainen farkkutakki täynnä rintanappeja. En odottanut herättäväni mitään huomiota, mutta intensiivinen tuijotukseni sai vastaukseksi lievän hymyn. Huomasin hymyileväni takaisin.

Samassa vieressäni ollut tyyppi tökkäisi minua sormella. Käännyin katsomaan häntä hämmentyneenä. Hän osoitti sormellaan baaritiskille, jossa tarjoilija heilutti minulle kättään. Huomasin menettäneeni joitain kymmeniä sekunteja ajastani täysin tuon punapäisen ilmestyksen tähden.

- "Pistä pari lonkeroa ... ja sitten jos niitä euron Black Cat sapseja vielä on, niin niitä kanssa pari."

Tarjoilijan annostellessa nestemäistä addiktiota laseihin palasin katseellani alkuperäiseen aiheeseen. Harmikseni en nähnyt häntä enää missään. Korjasin sitten nopeasti lasit talteen jättäen 1.20€ henkilökunnan vapaa-ajan rahastoon ja palasin pöytäni. Kaverini Merja istui pöydässä senhetkisen miesystävänsä kanssa, jonka nimeä en edes jaksanut enää opetella. Merjalla oli tapana kierrättää jätkiä niin tiuhaan, että olin mennyt sekaisin laskuissa jo kauan sitten.

- "Ei vähempi riittänyt?" kuittasi Merja kokoelmastani.
- "Olen alkoholisti. Mitä odotit?" kuittaisin takaisin.

Merjan miesystävä yritti vääntää jonkinasteista väkinäistä hymyä sille, mille Merja kikatti. Turha yrittää tulla sisäpiirivitsiemme väliin, äijä. Harhailin silmilläni hetken turhaan väenpaljoudessa, palaten sitten hetkeksi miettimään minua ja Merjaa. Merja sanoi minua aina merkkipaaluksi. Tähän päivään mennessä hän oli kuulema nainut joka ikistä edes etäisesti ikäistään jätkeä, jonka oli baarissa tavannut. Minulla oli ajoittain kyseenalainenkin kunnia olla ensimmäinen, jonka kanssa näin ei ollut tapahtunut. Merja analysoi tätä eräänä päivänä nousuhumalassa minulle kertoen, etten ollut niin kuin ne muut. Hänen sanojensa mukaan en yrittänyt riisua hänen tissikassejaan katseellani, enkä koittanut kouria perseestä vaikka tilaisuuksia siihen tulikin. Olin kuulema viallinen prototyyppi, sarjatuotantoon kelpaamaton yksilö, jonka hän tarvitsi säilyttääkseen uskon ihmiskuntaan.

Tavatessamme ensimmäistä kertaa muistan Merjan istuneen vieressäni baaritiskillä. Hän oli koko illan vilkuillut ja hymyillyt ja minä olin tylästi jättänyt nämä vihjeet huomiotta. Valomerkin jälkeen hän yllättäen painautui minuun aivan kiinni ja kuiskasi:

- "Mä olen ihan märkänä."

Ojensin hänelle avonaisen käteni ja pyysin hänen kättään. Hän antoikin sen ja tarkastelin joka ikisen sormen läpi hänen suureksi ihmetyksekseni.

- "Mitä sä teet?" hän kysyi lopulta.
- "Sulla on ihan hyvät sormet, käytä niitä." totesin lopulta.

Tunsin jo avokämmenlyönnin poskellani, ennen kuin se edes ehti mäjähätä. Tämä herätti tiettyä hilpeyttä muissa paikan asiakkaisissa, kuten myös järjestyksenvalvojassa, joka ilmestyi paikalle.

- "Onko täällä joku ongelma?" hän kysyi, valmistellen niskapersotetta.
- "Ei mitään ongelmaa, kaikki on ok." sanoin hieroen kipeää poskeani.

Tuona iltana seurasin Merjaa hänen kotiinsa ja sain kuulla koko hänen elämäntarinansa pyytämättä. Olisihan siellä kai vaakamamboakin ollut tarjolla, mutta jossain kohtia iltaa toivotin hänelle vain hyvää yötä ja palasin kotiin. Voitin tällä liikkeellä jotain, jolle en oikein voi suoraan lyödä leimaa päälle. Kaverin, ystävän, uskotun tai sitten riippakiven. Uskoin vielä tuolloin suhteiden pyhyyteen, asiaan joka myöhemmin karisi hiljalleen vieraiden sänkyjen ja kylmien kotimatkojen kakofoniaan.

- "Sinua tarkkaillaan." keskeytti Merja ajatusteni harhailun menneessä.

Käännyin katsomaan Merjan nyökkäyksen suuntaan. Punapäinen tyttöni tarkkaili minua uteliaana tupakkahuoneen lasiseinämän läpi. Merjan illan tuttavuus päätti alkaa humoristiseksi.

- "Siinä sulle hyvä nainen."

Sain purra pitkään ja kipeästi kieleeni, etten palauttanut takaisin suoria ajatuksia siitä, miten paljon arvostan mitättömän kertakäyttöihmisen näkemystä puolisonhaussani. Käänsin katseeni takaisin tupakkakoppiin ja näin, kuinka tyttö piti kohotetussa kädessään kahta savuketta ja nyökkäsi.

- "Anteeksi, uteliaisuus kutsuu." kommentoin ja nousin pöydästä viimeisen lonkeroni kanssa.

- "Pidä hauskaa. Ota kuvia. Käytä kumia." huusi Merja perään.
- "Äh, paljaana paras." kuittasin takaisin.

Tämä oli kieltämättä aina jännin hetki. Kohde oli valittu, nyt vain pitäisi löytää se puolustuksen murtava ensimmäinen kommentti, joka samaan aikaan avaisi keskustelun, poistaisi jännityksen ja samalla antaisi pelivaraa sekä pakotien, jos osuisi pommiin. Itseasiassa koko ensikontaktin ottaminen oli hieman kuin pelaisi sitä Windowsin miinaharavaa. Välillä koko peli päättyi ensimmäiseen klikkaukseen. Välillä selvisit, mutta vapaata aluetta ei auennut, ja useamman huonon klikkauksen jälkeen osuit miinaan. Ja välillä yksi klikkaus avasi koko maaston jättäen selkeästi huonot kohdat näkyville. Olo oli vähän sellainen, että en haluaisi tänä iltana lähteä yksin kotiin.

Astuin tupakkahuoneeseen. Näytön paikka. Pyyhkäisin hänet läpi katseellani ennen viimeisten askeleiden ottamista. Kantaaottavat ja terävät rintanapit peittivät hänen rähjäisen oliivinvihreän farkkutakkinsa. Paljaista kohdista paistoi erilaisia ommeltavia merkkejä, mukaan lukien anarkistilogo ja natsienkieltomerkki.

- "Painavia mielipiteitä" kommentoin.
- "Mun aatteet on mun vaatteet" hän vastasi.
- "Tarkoittaako tuo, että paljaana ei ole sitten paras?"

Hän peitteli virnettään ja tarjosi toisen savukkeista minulle. Sytytin hänenkin savukkeensa. Hyi, mentholia. Yritin peittää maun lonkerolla. Portsari antoi minulle pahan silmän tupakkakoppiin viedystä juomasta, muttei jaksanut tehdä asialle mitään. Ilta jatkui muutaman klikkauksen jälkeen suurimmalta osin voittoisaksi. En tyrkyttänyt itseäni, mutta vastasin silti suudelman, jonka sain häneltä valomerkin aikaan. Se ensimmäinen oli hyvin varovainen, mutta vastasin siihen toisella ujuttaen käteni samalla hänen paitansa alle hyväillen hänen rintojaan. Tunsin selkeän reaktion niissä ja katsoin häntä silmiin hymyillen vieokkaasti. Sitä varsinaista kysymystä ei koskaan tullut, sillä saatuaamme takit narikasta hän tarttui minua kädestä kiinni ja suuntasi pois päin keskustasta.

Astuimme pian kerrostalon porttikäytävästä sisään. Rapussa haisi ummehtuneelle. Pari kerrosta ylös portaita ja olimme pian hänen asunnollaan. Ovessa ei ollut nimeä. Kaksiossa oli pieni keittokomero, muutama halpa hylly ja kulunut pöytä, sekä selkeästi kokonaisuuden rikkova arvokkaan oloinen lasivetriini. Vitriinissä oli pienissä tauluissa erilaisia eksoottisia perhosia. Pöydällä oli muutaman avonaisen tenttikirjan vieressä shakkilauta, jonka keskellä oli yksinäinen torni. Annoin katseeni kiertää huonetta ja tipautin lopulta takkini läheiselle tuolille.

- "Laitanko teeveden kiehumaan?" hän kysyi selin minuun keittiön ovelta.

Hiippailin hänen taakseen, tartuin häntä varovaisesti takaapäin rinnoista kiinni ja suutelin häntä intohimoisesti kaulaan.

- "Arvaa mitä mä voisin laittaa."

Hän ei vastustellut, vaan jäi kuin odottamaan tulevaa. Avasin hänen farkkutakkinsa ja pujottelin housujen vyön auki. Seuraavana oli vuorossa t-paita ja rintaliivit. Lopulta hän seisoi siinä edessäni pelkät pikkuhousut jalassaan ja tunsin, kuinka oleellinen osa minuakin oli jo täysillä mukana tapahtumassa. Hyväilin hänen silkkiseltä tuntuvia rintojaan kämmenselälläni huomioiden samalla, miten niiden nännit jäykistyivät.

Hän kääntyi ympäri, veti villapaitani ylös ja heitti sen maahan. Sain häneltä pitkän ja hartaan suudelman samalla kun hän aukaisi jo turhan kireältä tuntuvat farkkuni ja antoi niiden pudota alas. Tunsin, miten alushousuni eivät enää pystyneet pidättelemään sitä eläimellistä halua, joka minua söi koko ihmisen historian jalostumisen huipentumana. Laskin lopulta alushousunikin alas jättäen hänet hetkeksi tuijottamaan komeassa erektiössä olevaa elintäni. Annoin käsieni juosta hänen lantiolleen ja laskin lopulta valkoiset satiiniset pikkuhousut hänen nilkkoihinsa. Naurahdin mielessäni, "blondi". Tuhahdin toisen kerran, kun ymmärsin viimein ironian - olin riisunut hänen aatteensa.

Nostin hänet keittiön pöydälle istumaan ja annoin käsieni vaeltaa hänen reisillään. Näykin ohimennen varovasti huulillani hänen nännejään ja tarkkailin hänen reaktioitaan. Vaelsin käsilläni pitkin hänen sisäreittäään, aloittaen liikkeen alusta aivan siinä rajassa, kun tunsin hänen karvoituksensa. Huomasin, miten jokainen silitys sai hänet ensin jännittymään, sitten rentoutumaan liikkeen alkaessa alusta.

- "Nuole mua." hän pyysi värisevällä äänellä.

Laskin päätäni alemmas hyväilleen poskellani hänen sisäreittäään. Nuolaisin muutaman kerran nopeasti, kuin kiusallani hänen selvästi vahvasti esillä olevia pienempiä häpyhuuliaan. Hän taivutti päätään taaksepäin ja huokaili syvään, kun jokaisella nuolaisulla yletin yhä syvemmälle ja syvemmälle. Tunsin, kuinka hän kostui aivan tippuvan märäksi ja työnsin varovasti pari sormeaa hänen sisäänsä. Runkkasin häntä kädelläni hitain liikkein jatkaen samalla nuolemista. Hän alkoi hitaasti työnnellä lantiollaan sormiani vastaan. Näin selvästi, kuinka hän alkoi lähestyä rajaansa. Lopulta hän tarttui päästäni kaksin käsin, työnsi minua kauemmaksi ja sanoi:

- "Mä haluan kyrpää, nyt!"

Hän hypähti alas pöydältä ja kääntyi ympäri. Pyyhkäisin osan hänen sormiini tarttuneesta kosteudesta kyrpäni varteen ja työnsin sen sitten hitaasti sisään takaapäin. Jos laukeamista

ei lasketa, juuri tämä hetki lienee seksissä parhaimpia. Pidin hänen lantiostaan kiinni tukevalla otteella aloittaen hitaat ja nautinnolliset työnnöt. Aloin hitaasti vajota tajunnan rajat ylittävän nautinnon euforiaan. Jostain, kuin läpi avaruuksien kuulin hänen voihkeensa ja pyynnöt "kovempaa". Sitteen, kuin aivan yllättäen, tunsin lähestyvänä sietorajaa ja pian massiivinen orgasmi repi tajuntaani kuin supernovaksi muuttunut aurinko.

Palatessani takaisin kuolevaisten maailmaan hengitin raskaasti ja katselin hänen hikistä vartaloaan. Yleensä tästä seurasi yhteinen suihku tai jotain. Tyttö kääntyi ympäri ja suuteli minua suulle.

- "Kiitos, olit upea." hän sanoi.

Seurasin hänen keinuvaa takamustaan, kun hän nappasi sohvalta pyyhkeen ja suuntasi vessaan. Hän veti oven kiinni perässään ja huolimatta vielä kasvoillani häilyvästä hyvän olon virneestä, tunsin olevani nyt ulkopuolinen tässä asunnossa. Kello oli pitkälle yli 4 aamuyöstä ja seisoin siinä kylmissäni. Mietin, oliko minun nyt tarkoitus kadota, vai odottaa? Minuutit kuluivat hitaasti kuunnellessani oven takana valuvaa suihkua. Nappasin lopulta pöydältä talouspaperirullan, pyyhin sillä vehkeestäni pahimmat lismat ja vedin vaatteeni nopeasti ylleni. Olisin antanut tästä illasta korkeammat pisteet, mikäli olisin saanut vielä yösijan ja edes lupauksen aamuseksistä.

Avasin jääkaapin ja vilkaisin sisälle. Otin sieltä muutaman siivun salamia, jotka heitin saman tien ääntä kohti. Pureskelin niitä pitkään saadakseni tietyn maun pois suustani. Suihku vessassa ei tuntunut loppuvan. Avasin jääkaapin uudestaan, otin lähes täyden pullon viiniä ja astuin rappukäytävään. Kolautin oven tahallani kovaa kiinni ja jäin kuulostelevaan. Suihku loppui ja ovi avattiin. Puhdas vitutus alkoi hiljalleen kalvaa mieltä.

Aamuyön viima puri ilkeästi, vaikkei syksykään oltu vielä ihan käsitelty. Join viiniä kävellessäni hiljalleen kotiin unelmoiden suihkusta. Olin onnistunut polttamaan aika hyvin baarissa nauttimani alkoholin, mutta tämä viini meni todella nopeasti päähän. Sain pullon tyhjäksi ehtiessäni kotiovelleeni ja tunsin, ettei kaikki ollut kohdallaan. Ehdin juuri ja juuri ottaa muutaman juoksuaskeleen vessaan, ennen kuin oksennus tuli.

Katsoin itseäni lopulta vessan peilistä. Silmät verestävänä, oksennus valuen leukaani pitkin. Joskus vihaan sitä, mitä minusta on tullut.

2 .. Viikko 42, lauantai

"Tilintekohetki"

Olin sijoittanut suurimman osan keskittymiskyvystäni kädessäni olevaan leimaan. Tässä yökerhossa leimattiin jokainen kävijä 4€ sisäänpääsymaksua vastaan. Samalla hinnalla tosin sai takkinsakin narikkaan. Porukkaa täällä oli huomattavasti vähemmän, kuin perjantaina. Oikeastaan pelottavan vähän. Minulla ei ollut aikomustakaan olla tätä iltaa edes lievästi tolkuissani ja olin tähän mennessä jo ehtinyt kiskoa alas vähintään neljä Kossu-Batteryä.

Tajuntani ei vielä halunnut kulkea mukana maailman todellisessa ajassa ja harhailinkin vielä tässä aamussa. Tuolloin herääminen oli todellakin ollut niitä uskomattomimpia elämyksiä pitkään aikaan. Suussa oli maistunut kissan paska ja olinkin harkinnut, että katti saisi kyllä tänään olla ilman sapuskaa. Olin kyllä tosin myöhemmin heltynyt sen puskiessa minua ja kipannut sille kupillisen raksuja.

Merja istuutui lopulta siihen viereeni baaritiskin ääreen.

- "Mites eilinen?" hän uteli.

- "Vähän kaksijakoista. Ihan ok pano, mutta jälkihoidossa oli hieman toivomista."

- "Kuis nii? Haukkuko se sut pienimunaiseksi homoksi vai saitko juosta yllättäen kotiin palaavan jätkäkaverin kanssa nakukilpajuoksun?"

- "Ei, oli ikävä kyllä perinteinen 'ymmärrä nyt kadota'-tapaus heti aktin jälkeen. Jätti vähän paskan maun."

- "Sitä se on välillä." kommentoi Merja ja tyhjensi tuoppinsa.

Hain meille kummallekin uudet.

- "Miten se sun äijäs?" palautin kysymyksen.
- "Ihan surkee nyhvääjä. Jouduin viimeistelemään hieromasauvalla kun tämä sankari laukesi reisille heti, eikä saanut edes sitä pysymään sisällä."
- "Meitä on moneen junaan. Ja toiset tulee jo asemalla."

Eilisen hyvästä tunnelmasta ei tänään ollut jäljellä kuin muutama rikkinäinen tuoppi lattialla. Annoin katseeni kiertää läpi illan porukassa. Muutama tuntematon, pari ehdotonta eitä, yksi ihan ok kokeiltu mutta nykyisin varattu. Taitaisi mennä ryyppäämiseksi sitten.

- "Missähän kohtia meistä tuli tällaisia?" kysyin Merjalta.
- "Ai millaisia?"
- "No toivottomia. Katselen joka ikinen ilta täällä käydessäni ihmiset läpi. Välillä löytyy joku uusi helmi, mutta pian sekin on 'ei-ei'- tai 'ainoastaan jos ei muuta saa'-luokassa. Mistä kaikki rakkaus löytyy nykyisin? Ei näistä ämmistä täälläkään kukaan halua, kuin kampea koloon illaksi ja jos meno miellyttää niin siellä voi käydä polkemassa satunnaisesti myöhemminkin, mutta mukaan elämänsä ei kukaan halua ottaa."
- "Ehkä me ollaan hiljalleen ne dinosaurukset, jotka eivät vielä ole älynneet kuolla sukupuuttoon. Ehkä me istutaan täällä vielä viisikymppisinäkin käyttämässä parikymppisiä."
- "Mä jätän mieluummin parikymppiset tytöt joillekin muille. Haluaisin yhden, joka ei ole niin vitun sekaisin päästään. Yhden, joka oikeasti välittäisi, eikä vain pikkupöksyt märkänä vinkuisi kyrpää."

Viereisessä pöydässä ihan varmasti väärillä papereilla oleva tyttöporukka kikatti puheenvuorolleni.

- "Eikö se pari-kolme kertaa sitten ollut sopinut kategoriaan?" kuittasi Merja virnuillen.
- "No ei sekään minua lohduta, että menen itse hirveän vihjailun jälkeen kiimoissani jonkun luokse, joka sitten suunnilleen siveysvyö päällä alkaa vääntää minua kirkkoonsa kuulemaan Jumalan sanaa. Mitä vittua sellaiset edes tekee baarissa juomassa? Meinaako ne, että jos ne käännyttää sieltä jonkun, niin taivaan porteilla se loppu ryyppääminen annetaan anteeksi? Olisi samantien sitten ottanut perseeseen, niin olisin siitä lystistä voinut antaa vaikka tunnin aikaani jonkun Jeesus-propagandan kuunteluun."

Merja tuhahti lievän huvittuneena ja syventyi sitten tuoppiinsa. Jatkoimme ryyppäämistä koko illan, kunnes baarin edessä halaten toivotimme toisillemme hyvät yöt ja lähdimme kumpikin kohti kotiamme.

3 .. Viikko 43, perjantai *"Valintojen tekemisestä"*

En jaksanut edes ajatella mennyttä viikkoa. Jo kauan sitten olin onnistunut muuttamaan työpäivät joksikin täysin vailla ajatusta tapahtuvaksi puuroksi, jossa herääminen ja nukkumaan meneminen vuorottelivat ilman minkäänlaista tarvetta ajatteluun. Enkä toisaalta edes halunnut pysähtyä ajattelemaan, sillä jokainen ylimääräinen hetki jumitti minut muistelemaan kaikkia niitä menneitä viikonloppuja, jotka olivat nyt muuttuneet välähdyksenomaisiksi painajaiskuviksi.

Tavoistani poiketen siirryin perjantain kunniaksi lähiökuppilaan. Paikka oli akvaarion oloinen ja täynnä vieraita kasvoja. Istuin rauhassa nurkkapöydässä ja mietin, miten tähän oli loppujen lopuksi tultu. Miksi osa löysi puolisonsa niin helpolla ja osa jäi ajattelemaan tänne ihmishuhdejäämereen törmäillen toisiin jääpaloihin sulaen samalla hiljalleen olemattomiin.

Ajatuskulkuni keskeytyi hetkeksi tekstiviestin saapuessa. Merja ilmoitti olevansa tulossa rokkibaariin. Vastasin, että olin lähiöpaikassa, tulkoot sinne jos haluaa tavata. Puolisen tuntia myöhemmin hän saapuikin, vaihteeksi uuden jätjän kanssa.

- "Moi, olen Jussi" ilmoitti jätkä heti kättelyssä.

Meinasin kuitata, että kiinnostaa ihan helvetisti, mutta jätin väliin. Merja istuutui

vastapäätä minua pöytään ja Jussi lähti vessaan.

- "Mistä vitusta sä ton kaivoit?" kysyin.
- "Se on armeijassa, kuulemma reserviupseerikoulussa oikein."
- "Voi vittu, joku armeijatyyppeistä tästä nyt vielä puuttukin. Olet varmaan niiden 'kuka pani huonointa ämmää'-kisan ehdokas."
- "Älä jaksa."
- "Sitä mekin tehtiin aikanaan." kommentoin.
- "Niin, silloin tuhatkahdeksansataa..." matki Merja vanhan mummon ääntä.
- "Älä ite jaksa, olet kuitenkin vain vuotta nuorempi kuin minä, mutta yhdeksän vuotta vanhempi varmaan, kun toi jätkä. Eihän ne tossa iässä tiedä edes, mitä kyrvällä tehdä, muuta kuin hakata sitä hanksaan."
- "Ehkä mä näytän sille."

Jussi palasi vessasta katkaisten keskustelumme. Otimme siinä parit, kunnes Jussi alkoi narista:

- "Täähän on ihan kuollut paikka, mennään johonkin jossa on enemmän munaa!"

Meinasin kuitata, että DTM on tuolla Helsingin puolella. Tarpeeksi naristuaan Jussi alkoi sitten väentää taksin tilausta. Vihaan todella ihmisiä, jotka tekevät selväksi haluavansa päästä sinusta eroon tehden asiasta kuitenkin helvetillisen numeron.

- "Läheks mun ja Merjan mukaa, pääset samalla taksilla" Jussi väänsi.
- "Mä taidan jäädä tänne."
- "Hei kamoona! Tuu nyt vaan!"
- "Emmä näkyillään myöhemmin."
- "No hei, ihan miten vaan." sanoi Jussi pitäen innostuksensa minusta eroon pääsemisestä harvinaisen huonosti aisoissa.

He poistuivat taksiin vähin äänin. Näytin Merjalle Jussin selän takana tutin imemisen elettä, johon Merja vastasi keskisormella. Myöhemmin pöytäni istuutui melko hyvässä maistissa ollut, arviolta viisissäkymmenissä oleva mies.

- "Mitäs pojankloppi" hän aloitti.
- "Hittoako tässä, samaa paskaa, eri päivä."
- "Jassoo, jassoo. Ollaan vähän keittoo otettu tänään. Kotikeittosta kirkasta."

Jos olisin voinut, olisin näyttänyt tässä kohtia sen netissä kiertäneen "Thanks for the info"-kuvan. Juutuimme juttelemaan sitten kuitenkin niitä ja näitä ja osuimme muutamaan ihan mielenkiintoiseenkin aiheeseen liittyen massamedian lieveilmiöihin. Viereiseen pöytään istui samalla kolmen tytön porukka. Kinasimme sitten aikamme aiheesta, kunnes mies lopulta kommentoi:

- "Sä oot kyllä fiksumpi kuin sulla on tukkaa, ja sulla on kyllä ihan helvetisti tukkaakin."

Hetken hiljaisuus.

- "Öh... kiitos?"

Tytöistä lähti pari vessaan, ja samalla seuralaiseni päätti poistua ulos tupakalle. Käännyin katsomaan selkäni takana olevaa tyttöä.

- "Hyvää seuraa sulla" hän sanoi.
- "No, aina sitä näitä nuorempiaan tapaa välillä."
- "Älä jaksa, et sä niin vanha ole."
- "Paljos itse olet?"
- "21, sä?"
- "Arvaa piruuttain."

Tyttö katseli minua hetken.

- "23?"
- "Ei sinnepäinkään."
- "25?"
- "Ei."
- "Et sä voi olla 27?"
- "En niin."
- "No emmä tiiä, paljon?"
- "29."

Ilmeisesti parran ajaminen tuntui nuorentavan aika tehokkaasti kasvojani.

- "Ei helvetti, ei kyllä uskoisi."
- "Sitä ne portsaritkin aina sanoo. Voin silti vaikka suositella sulle rollaattoria, mulla kun on jo kokemusta niin voin sanoa, että ne Esla-merkkiset on ihan hyviä. Näin niin kuin mielessä pitäen kun vanhenet."

Tyttö naurahti keveästi. Samassa hänen kaverinsa ilmestyivät vessasta. Tyttö empi hetken ja sanoi sitten nopeasti:

- "Jutellaan myöhemmin lisää."

Lähiöbaari sulkeutui hieman ennen kahta. En ollut mitenkään erityisen humalassa, mutta maailma keinui silti lievästi. Rahastopuolikin alkoi olla heikon oloista, mutta suuntasin silti kohti keskustaa ja rokkibaaria. Koko matkan kylmä viima puhalsi ihon takin läpi kananlihalle. Muutamat olivat jo suuntaamassa kotiinpäin keskustasta. Minä en ollut vielä valmis luovuttamaan tältä illalta.

Olin tuskin ehtinyt saada leiman käteen, kun törmäsin siihen lähiöbaarin tyttöön.

- "Hei, tuu tonne meiän pöytään." hän pyysi.

Annoin katseeni vaeltaa läpi paikan ja löytämättä ketään mielenkiintoista päätin lähteä tarjottuun seuraan. Katselin nyt tyttöä tarkemmin. Hän oli melko lyhyt, ehkä 160 cm maksimissaan, luonnonpunaiset hiukset ja pisamaiset kasvat. Istuuduin heidän pöytänsä, jossa olivat myös nuo kaksi muuta aiemmin nähtyä.

- "Jaana. Tossa on Suvi ja tossa on Riina."

Morjestin Suvia ja Riinaa. Tilanne oli sinänsä hieman kiusallinen, sillä menen helposti lukkoon jo kaksi vastaan yksi tilanteissakin, saatikka sitten kolmen ylivoimaan. Puhuimme todella satunnaisuuksia, kunnes kolmas ja neljäs pyörä ymmärsivät hiljalleen vihjeen ja päättivät lähteä. Jäimme Jaanan kanssa kahdestaan pöytään.

Keskustelumme aiheet sahasivat yksinäisyyden ja elämänkumppanin etsimisen välimaastossa. Itseasiassa illan kuluessa ymmärsin ensimmäistä kertaa, että minulla saattoi olla pitkään etsimäni kimpale kultaa käsissäni.

Hieman kolmen jälkeen Jaana sai tekstiviestin.

- "Sori, kaverit pyytää selvittämään niiden jotain riitaa, mun pitää mennä."
- "Jes, eipä mitään."

Hän kaivoi käsilaukustaan pienen paperilapun, johon hän kirjoitti puhelinnumeron. Lähetin hänelle sitten kännykästäni käyntikorttini.

- "Tota, ois yks juttu..."
- "Kerro ihan rohkeesti vaan."
- "Voinko suudella sinua?"
- "Ole hyvä vaan" naurahdin.

Ja niin hän suuteli minua. Niin varovasti ja kuitenkin niin tunteella, että väristys kulki selkäpiitäni pitkin koko kehoon. Hänen lopettaessaan olin aivan kananlihalla. Katsoin häntä lähietäisyydeltä silmiin yllättyneenä.

- "Älä katoa mihinkään, nähdään toivottavasti pian." hän sanoi lähtiessään.

Jäin katsomaan hänen peräänsä. Olisikohan tämä sitä jotain, mitä en onnistuisi pilaamaan?

Vain hetkeä ennen sulkemisaikaa joku yllätti minut täydellisesti. Olin nuokkumassa jossain väsymyksen ylittämisen rajamailla, kun yllättäen joku peitti silmäni takaapäin. Tunsin kuinka minut käännettiin ympäri baarituolilla ja kuinka vieraat huulet hamusivat omiani. Vastasi suudelman varovaisesti. Lopulta kädet hävisivät silmiltäni. Edellisen viikonlopun gootti oli palannut. Tällä kertaa voimakkaammassa meikissä ja pitkässä hameessa.

Kenenkään huomaamatta hän hyväili minua haarojen välistä housujen päältä ja kuiskasi:

- "Haluaisin tätä lisää."

Mieleni teki torpata tuo yritys tylyimmällä mahdollisella tavalla. Halusin lyödä häntä henkisesti niin, ettei hän ikinä unohtaisi miltä tuntui käyttää hyväksi minua. Olin itseasiassa hyvin pettynyt itseeni vastaamalla ehdotukseen hyväilemällä hänen rintojaan.

Olimme puolta tuntia myöhemmin hänen luonaan. Jäimme suutelemaan eteiseen, josta hän johdatti minut suoraan sänkyynsä ja kaatoi minut varovasti makaamaan siihen. Aioin kysyä, saisinko jälleen pakata kamani hiljaisuudessa tämän jälkeen, mutta hän painoi sormen huulilleen ja sanoi vain:

- "Shhh..."

Hän avasi housujeni napit ja veti ulkohousuni puolitankoon, jatkaen sitten alushousuilla. Saatuaan miehuuteni esiin hän hyväili sitä ja kiveksiäni käsillään, ja otti kyrpäni lopulta suuhunsa. Hän hyväili terskaani kielellään saaden aikaan lähes tajunnan lamauttavia kuumia aaltoja. Toisella kädellään hän laski pikkuhousunsa, nosti hameensa ylös ja parkkeerasi alapäänsä päälleni. Ei vaadittu montaakaan nuolaisua täydellisen märkyyden saavuttamiseksi.

Hetken päästä hän kääntyi ympäri ja sovitti kyrpäni rauhallisesti sisäänsä. Hän alkoi naida minua rauhallisesti, kumartuen aina välillä päälleni suudellakseen minua. Olin itse jo lähes tulossa, kun tunsin myös hänen lähestyvän huippua. Finaalihetken saavutettuani tajuntani pimeni jonnekin hyvän olon tunteen ylittävään tilaan. Kuulin tytön nauravan ja näin, kuinka hänen selkensä taipui kaarelle.

Jäimme makaamaan siihen hetkeksi. Saatuaan henkeä hän suuteli minua rintaan ja siitä ylöspäin, kunnes pysähtyi suun kohdalle. Sain pitkän ja märän kielisuudelman sekä lohduuttoman tyhjän katseen, aivan kuin narkkarilta, joka oli tippumassa tripiltään.

Hän pyyhkäisi punaiset hiuksensa taakse ja käveli suihkuun. Katselin ympärilläni hetken sekavin tuntein ja puin lopulta päälleni. Nappasin ennen lähtöä jääkaapista pullon mansikkasiideriä. Se maistui aivan ällöttävän makealle, enkä voinut juoda sitä loppuun matkalla. Heitin pullon lopulta metsikköön.

Päästyäni kotiin henkinen olotilani oli huonontunut entisestään. Menin kylpyhuoneeseen, laitoin itselleni kuuman suihkun ja menin sitten sen alla istumaan lattialle. Itkuun ei ollut kauhean pitkä matka.

4 .. Viikko 43, sunnuntai

"Tuomiolla olemisesta"

Olin itseasiassa tullut lähiöbaariin pääasiassa tökkimään palloja kepillä. Hetken aikaa siinä pelattiinkin, mutta innostukseni alkoi hiipua, kun kasipallo alkoi olla turhan magneettinen pussien suuntaan, vaikka omiakin upotettavia oli vielä jäljellä. Merja ilmestyi myös paikalle yritettyään tavoittaa minua koko eilisen. Halusi kuulema jutella.

Näin hänen tulonsa jo kaukaa. Merja oli itseasiassa niitä harvoja naisia, jotka olivat oikeasti oman mittaisiani. Ilta alkoi jo hämärtää hiljalleen ja kuin syksyn merkiksi ensimmäiset

lumihiutaleet leijailivat kaikessa hiljaisuudessa katulamppujen valokeiloissa. Merja astui sisään paikan nimikkolippis päässään, tilasi tuopin ja vinkkasi minut lopulta pöytänsä pelin ääreltä.

- "Missäs sä olit koko lauantain?"
- "Vitullinen moraalikrapula."
- "Missäs kohtia sinä moraalin ehdit kasvattaa?" hän ivaili.
- "Älä jaksa. Jos ei lasketa sitä yhtä varattua ämmää, mulla on harvoin ollu näin paskat fiilikset."

Merja katseli minua kuin arvioiden, pitäisikö tulevaan suhtautua huumorilla vai aidolla sympatialla, tarkistaen sitten asenteensa jälkimmäiseen.

- "Mitä sitten kävi?"
- "Mä löysin jonkun, joka saattas oikeasti ehkä kiinnostaa minua."
- "Onko se paha asia?"
- "Se on 21 ja pirun söpön näköinen otus."
- "Kysymys säilyy."

Pohdin, pitäisikö edes kertoa koko juttua. Kai se sitten oli pakko.

- "Mä annoin sen lähteä kotiin kiltisti. Pussailla se halusi tosin ennen sitä."
- "Ja...?"
- "Sitten mä kävin naimassa sitä goottiakkaa."

Merja tuijotti minua kuin olisin yllättäen kertonut juuri alkaneesta meteoriittisateesta.

- "Mitä vittua? Etkö justiin kironnut sen alimpaan helvettiin?"
- "Mulla ei oikeasti ole mitään selitystä. Se vaan tuli paikalle ja seuraavaksi mulla oli jo tussu suussa sen asunnolla."
- "Mä en oikeesti tiedä mitä tohon pitäs sanoa."
- "En minäkään. Olen kelannut tätä juttua koko vitun lauantain. Mulla on hetken aikaa kultaa käsissä, sitten hetkeä myöhemmin yhden aivopierun jälkeen olenkin tuuppaamassa käppöseni paskaan."

Istuimme siinä hiljaa hetken aikaa.

- "Haluutko pelata biljardia?" kysyin.
- "Emmä oo hyvä siinä." vastusteli Merja.
- "No ihan leikkimielinen kierros." jatkoin suostuttelua.

Hetkeä myöhemmin hajotin pakan komeasti.

- "Mitens se äijä joka sulla oli mukana?"
- "Ihan paska."
- "Mitens nyt niin?"
- "Olen ihan varma, että se on hintti." tilitti Merja.
- "No höpsis." väntelin pikkusormet pystyssä.
- "Se on ihan varmasti näitä jätkiä, jotka pitäis kulissimuijakaveria."
- "No mistäs tiedät sitten, että se on hinaaja?"
- "Se halus vain ja ainoastaan perseeseen."

Tuhahdin lievän huvittuneena ja katsoin muualle virnistäen.

- "Mikäs siinä kakkosessa?"
- "Emmä tykkää." Merja sanoi nyrpistäen liioitellusti.

Meinasin kysyä, että mistä hän sitten tykkäisi, mutta jotenkin suhde välillämme tuntui enemmän veljen ja siskon, kuin kahden satunnaisen ihmisen väliselle. Tai en tiedä. Ei kai kovinkaan moni veli ja sisko keskustele tällaisista aiheista viikonloppujen jälkeen. Tai mistä

sitä tietää.

Muutaman ihmeellisen säkelyönnin jälkeen Merja oli johdossa. Voitonriemun laannuttua keskustelumme alkuperäisestä aiheesta jatkui.

- "Tiedätkö edes sen goottiämmän nimeä?"

- "Itseasiassa en. Ei tullut kysytyä. Eikä se varmaan olisi kauheesti puhunutkaan muna suussa."

- "Joo-oh..." totesi Merja kuivasti.

Baarimikko katsoi kelloaan kärsimättömästi. Olimme viimeiset asiakkaat tälle illalle.

- "Pelatkaas nyt se peli loppuun, niin minäkin pääsen helvettiin täältä." hän patisti.

En tiedä, onko minulla mitään enempää sanottavaa puolustukseksi. Halasimme Merjan kanssa baarin edessä, toivotimme hyvät yöt ja suuntasimme kumpikin kotia kohti.

5 .. Viikko 44, perjantai

"Siitä kuuluisasta paskasta ja tuulettimesta"

En onnistunut pikakelaamaan tämän viikon arkipäiviä aivan, kuten olisin toivonut. Juutuin töissä useita kertoja tuijottamaan jonnekin kaukaisuuteen miettien Jaanaa. Pyörittelin seuraavan tapaamisen mahdollisuuksia mielessäni, enkä saanut työtunteja kulumaan juuri ollenkaan. Saavuin lähiöbaariin hyvissä ajoin, mutta siitä huolimatta Merja oli ehtinyt ensin. Sillä oli se armeijatyypin uudestaan mukana. Olin aika yllättynyt viime viikonlopun arvostelun jälkeen.

- "Morjes, mitäs äijä?" avasi Jussi keskustelun lähestyessäni heidän pöytänsä.

En tiedä miten siihen olisi pitänyt vastata. Ensinnäkään se mitä minulle oikeasti kuuluu, ei kuulu kertakäyttöihmiselle ja toiseksi, en oikein itsekään tiennyt. Olotila oli jotenkin rankan odottava. En olisi oikein kestänyt paikallani, eikä myöskään tehnyt mieli arpoa uutta paikkaa.

- "Samaa paskaa, eri päivä." vastasin lopulta.

Jussi ärsytti minua jollain merkillisellä tavalla. En pystynyt aivan suoraan määrittelemään sitä, mikä minua hänessä tarkalleen ottaen tökki eniten, mutta en tuntenut oloani erityisen rennoksi hänen läsnäollessaan. Merja alkoi selittää Jussille Skotlannin matkastaan ja minä vaivuin hiljalleen jännityksen horrokseen.

Havahduin haaveilustani nopeasti tekstiviestin ääneen.

"Moi, tuletko rokkibaariin?"

Jaanakin oli viimein muistuttanut olemassaolostaan. Samaan aikaan Jussilla alkoi menoalku vipattaa.

- "Hei mennään jonnekin missä on elämää, mä tilaan taksin."

- "Ok, mennään vaan." sanoin seuraten huvittuneena, kuinka Jussin yritys päästä kolmannelle pyörästä eroon torppaantui heti alkuunsa.

Jussi herrasmiehenä tarjosi taksimatkan, ja seisoi pian baarin edustalla. Kävellessämme sisään portsari näytti ovea jatkalle, jolla oli anime-tyyppinen korvat ja kaikki sisältävä pipo päässään.

- "Kissimirri ei sitten tänään enää tule sisälle!" sanoi vielä perään.

Suuntasin suosiolla eri puolelle paikkaa, kuin Jussi ja Merja. Jussi vaikuttikin harvinaisen tyytyväiseltä päästessään lopulta sittenkin minusta näppärästi eroon. Minulla oli tosin hetken aikaa lievä himo alkaa kolmanneksi pyöräksi. Olin juuri näpyttelemässä jukeboxiin illan valintojani, kun Jaana ilmestyi paikalle ja tarrasi samantien kiinni halaten.

- "Noh, mistäs moinen?" hämmästelin hymyillen.
- "Odotin koko viikon tätä." hän sanoi.

Siirryimme siitä sitten nurkkapöytään istumaan. Juutuimme puhumaan menneistä suhteista ja keskustelu päättyi hiljalleen siihen, miten tähän oltiin tultu. Minua kalvoi kuitenkin hiljalleen ajatus viime viikonlopun tapahtumista. En edes tiedä, voitko pettää jotakuta jonka kanssa et edes seurustele, mutta lievä epämukavan syyllinen olotila varjosti minua. Nousuhumalassa ja hyvän musiikin soidessa tunne kuitenkin häivytti jonnekin taustalle.

Illan kuluessa aloin hahmottaa nopeasti, miten paljon pidin Jaanasta. Hän oli samaan aikaan hauska, älykäs ja leikkimielinen. Suutelimme muutaman kerran, ihan varovaisesti vain ja tunsin viimein taas pitkästä ajasta oloni kevyeksi.

Hieman keskiyön jälkeen näin kuitenkin jotain, joka kylmäsi sieluani. Tuttu räikeänpunainen letti vilahti ovella. Yritin olla katsomatta siihen suuntaan, mutta katsoin kuitenkin. Ja hän huomasi minut. Keskittymiseni alkoi välittömästi pätkiä ja keskustelustamme tuli huomattavasti hankalampaa. Siirsin nopeasti keskustelua pikaiseen pelastautumissuunnitelmaan.

- "Täällä on pirun täyttä, mennäänkö jonnekin muualle?" ehdotin.
- "En tiedä, ei täälläpäin ole oikein mitään mihin jaksaisi mennä, ollaan täällä vaan."
- "Okei."

Ennen kuin ehdin pohtia tilannetta pidemmälle, kiinnitin huomiota baarin toisella laidalla alkaneeseen rähinöintiin. Suureksi yllätyksekseni näin, että kyseessä olivat Merja ja Jussi. Merja huusi kuin hinaaja ja Jussi käveli lopulta ulos koko paikasta.

- "Anteeksi, mun täytyy käydä katsomassa mistä oli kyse, toi muija on mun kaveri." selitin.

Nousin ja kävelin Merjan pöydän luo.

- "Paha kohta?" kysyin.
- "Vittu mikä paska!"
- "Mentäskö vaikka ulos röökille juttelemaan."

Merja otti käsilaukkunsa ja suuntasi perääni ulko-ovelle. Arvelin, että oikea ulkoilma voisi rauhoittaa hieman paremmin, kuin tunkkainen tupakkakoppi. Sytytin tupakan ja tarjosin sen Merjalle, joka otti sen jo nyt selvästi rauhallisempana.

- "Mikä tuli?"
- "Vitun runkkari meinasi, että voitais pitää avoin suhde. Ja avoimella se meinasi sitä, että käy naimassa muita ja tulee illaksi kotiin."

En kommentoinut mitään. Merja jatkoi.

- "Se sanoi, että sen entinenkin akka oli suostunut. Onko vittu ihme, että on entinen. Sitten se rupesi haukkumaan pihtariksi vielä."
- "En viitsiny sanoa mitään, mutta en pitänyt erityisemmin tyypistä muutenkaan. Tiedä sitten."

Poltimme siinä hetken hiljaisuudessa. Tumpattuani tupakan tartuin Merjaa olkapäistä ja sanoin:

- "Koitetaan vetää tämä ilta loppuun. Jos ei muuta niin vedä vaikka nollauskännit ja jatketaan tästä eteenpäin."

Merja nyökkäsi. Palasimme sisälle, jossa totesin pöytäni olevan tyhjä. Katselin ympärilleni Jaanaa etsien, mutten nähnyt häntä missään. Istuuduin sitten pöytään ihmettelemään tilannetta. Laskiessani suojaukseni hetkessä olin pian parin sentin katsekontaktin päässä punatukasta.

- "Moih." hän sanoi.
- "Hei, oikeesti, en ole täällä yksin." sanoin melkein vihaisena.
- "Mulla ois illaksi vähän ideoita." hän sanoi nuolaisten sormean ja vetäen sen sitten otsaltani nenänpäälle.
- "Oikeesti, ei nyt."

Hänen virnuileva ilmeensä muuttui lähes salamoita iskeväksi. En keskittymiseltäni huomannut Jaanan tulleen takaisin pöytään. Goottityttö tarttui minua päästä kiinni ja suuteli väkisin ja rajusti. Pyristelin itseni irti ja hän naurahti:

- "Tiedät, että haluat mua yhtä paljon kuin viime viikonloppuna."

Hän käännähti kannoillaan ja käveli pois. Jäin tuijottamaan hänen peräänsä sekavin tuntein.

- "Kuka vittu toi oli?" kysyi Jaana selkeästi närkästyneenä.
- "Joku saatanan sekopää-ämmä."
- "Vittu panitko sitä viime viikonloppuna vai?"

Mietin hetken vastausta, päätyen sitten totuuden linjalle.

- "Kyllä, joskin olen katunut sitä koko viikon."
- "Jos haluat naida jotain tollasta vitun lutkaa, niin vittu nai sitten. Helveti mitä paskaa!" huusi Jaana kääntäen koko baariväen huomion pöytäamme ja lähti sitten ovet paukkuen ulos.

Muutama tyyppi viereisessä pöydässä taputti. Tuijotin alaspäin ja pidättelin raivoani. Mikä helveti siinä on, että onnistun joka ikinen kerta löytämään kaikki sekopäät ja sitten sotkemaan itseni johonkin tällaiseen tilanteeseen?

Kohun rauhoituttua kävelin tiskille, tilasin pari terävää ja kävelin Merjan pöytään, jossa tämä istui puolikas kaljatuoppi edessään.

- "Mahtuuko toinen häviäjä seuraan?"
- "Tottakai."

Istuimme siinä sitten Merjan kanssa kaikessa hiljaisuudessa. Merja sen rikkoi kuitenkin lopulta.

- "Kaikki äijät on paskoja."
- "Ei. Olen vuosia tarkkaillut ja tullut siihen lopputulokseen, että äijät ja muijat ovat molemmat täysiä paskoja. Siksi sanonkin nykyisin vain, että ihmiset ovat paskoja."

Merja aikoi sanoa jotain voimattoman näköisenä, mutta pysyi sitten kuitenkin vaiti.

Valomerkin jälkeen seisoskelimme viimeisellä tupakalla yhdessä baarin edessä. Siihen oli kertynyt jo jonkin verran muitakin odottelemaan taksia tai muuta kyytiä kotiin. Goottityttö talutti uutta jätkeä kädestä. Huomatessaan minut hän virnisti ja vilkutti. Teki mieli näyttää keskisormea takaisin.

- "Tota... haluaisitko tulla meille?" kysyi Merja yllättäen.

Käännyin katsomaan häntä hämmästyneenä.

- "Ai miksi?"
- "En vaan haluaisi olla tänään yksin."
- "No... okei."

En ollut ihan varma, missä mielentilassa Merja tuon pyynnön esitti. Toivoin hartaasti kuitenkin illan jatkuvan, kuten tutustumiskäynnilläni aikanaan. Suuntasimme kävellen kohti Merjan asuntoa. Kuljimme rauhallisesti, vaihtaen silloin tällöin sanasen illan

katastrofeista. Mietin mielessäni jonkinasteista korjaussuunnitelmaa Jaanan suhteen. Ehkä jos saisin kontaktin tekstiviestillä, voisin vääntää siitä keskustelun auki ja ehdottaa sitten jatkoja kasvotusten jossain vähemmän vaarallisessa ympäristössä. Päätin pohtia ajan kanssa jotain sopivaa, mikäli huomenna moraalikrapula ei lamauttaisi koko ajatusprosessia.

Merjan asunto oli edelleen yhtä karu. Aivan kuin joku olisi muuttanut ensiasuntoonsa ja jättänyt sitten ostamatta kaikki perustarvikkeet, mitä asuntoon nyt voisi olettaa kuuluvan. Yksiön nurkassa oli suuri sänky ja keittokomerossa tyhjät pöydät. Heitin takkini sängyn päpäpeitteen päälle ja istuuduin siihen kulmalle.

- "Haluatko teetä? Mulla olisi aika hyvää aitoa englantilaista irtoteetä." hän kysyi.

Nyökkäsin ja hän laittoi vedenkeittimen päälle. Katselin hänen seinillään olleita julisteita. Suurin osa niistä oli erilaisten romaanien mainoksia. Noteerasin myös muovisen karviskellon, joka oli pysähtynyt aikaan neljä yli yksitoista.

- "En tiennytkään, että olet noinkin suuri kirjaihminen." totesin ajatukseni ääneen.

- "Nyt tiedät." Merja naurahti.

Vedenkeitin naksautti pois päältä. Merja otti kaapista pari teesihtiä ja kaatoi kummallekin höyryävän kupillisen. Laitoin omani maahan jäähtymään.

- "Miksi muuten pyysit minut tänne?" kysyin.

- "En halunnut nukkua tänä yönä yksin."

Tunsin itseni hieman vaivautuneeksi, kun en löytänyt poliittisesti korrektia tapaa kysyä halusiko hän vain läheisyyttä, vai sääliseksiä tänä yönä. Maistelin varovasti teetä kuumasta kupista. Merja tuli siihen vierelle istumaan.

- "Haittaako sua, jos teen näin?" hän kysyi, kaataen minut puolittain sängylle laskettuani kupin kädestäni ja suuteli minua sitten.

Mitä tuohon olisi pitänyt vastata? Etenkin jälkikäteen? Ehkä joskus vuosia sitten ihmisen vaihtaminen joka perjantai toi jonkinlaista lisäarvoa ja sisältöä elämään, mutta viime aikoina olin tuntenut muuttuvani vain hiljalleen tyhjäksi kuoreksi jatkuvasti vieressä vaihtuvien kehojen jälkeen. Merja oli siitä piristävä ihminen pitkään aikaan, että saatoimme keskustella hänen kanssaan seksistä ilman, että siinä oli minkäänlaista vakavasti otettavaa vihjauksen vaaraa. Koin lisäksi, että kuin naisversio elämäntavastani täydensi hiljalleen rakentuvaa malliani ihmisen käyttäytymisestä yleensä.

- "Oletko ihan varma tästä?" kysyin.

- "En vaan halua olla yksin." hän vastasi.

Nyökkäsin hieman alistuneena. Teen jälkeen Merja sammutti huoneen valot ja sytytti pienen yövalon. Kiskoin metrohousut ja pitkät alushousut jalastani ja sukelsin peiton alle. Merja avasi rintaliivinsä, ja tuli viereeni aivan kiinni.

- "Hyvää yötä." hän sanoi ja sammutti valon.

Aloin hiljalleen vaipua alkoholitäyteen illan jäljiltä tajuttomuuteen. Säpsähdin kuitenkin hereille omituiseen tunteeseen.

- "Shh, rauhassa." sanoi Merja viereltäni.

Hän hivutti kättään alas kylkeäni pitkin ja pysähtyi lopulta hyväilemään vehjettäni alushousujen läpi. Olin hetken kahden vaiheilla, käännähtääkö ympäri vai vastata lähentelyyn. Siirryin sitten kuitenkin vähän ylemmäs sängyssä ja silittelin kämmenselällä hänen rintojaan. Suutelin häntä ensin kaulaan takaapäin ja aloin sitten näykkii häntä korvasta. Hän huokaili syvään ja tunsin kuinka hänen nänninsä kovettuivat. Siirsin kättäni alaspäin ja hyväilin häntä pakaroista ja sisäreidestä. Samalla hän kääntyi selälleen.

Annoin käteni valua hänen rinnoiltaan vatsan päältä hänen haarojensa väliin. Silitin

alushousujen alta karvoitusta varovasti ja hymyilin pienille väristyksille, joita tuo aiheutti hänessä. Siirryin hänen päälleen ja suutelin häntä pitkään samalla hyväillen häntä kyljistä, päätyen rintoihin. Alushousuni alkoivat tuntua tuskallisen ahtailta, joten kiskoin ne pois. Siirryin suutelemaan hänen rintojaan ja siitä hitaasti alaspäin. Päästyäni alushousujen kohdalle aloin hitaasti valuttaa niitä alaspäin paljastaen hänen jo likomäräksi ehtineen häpynsä. Yritin nuolaista sitä varovasti, mutta hän veti yllättäen reitensä yhteen ja kiljaisi:

- "Ei sinne!"

Ihmettelin hetken, olinko kenties tehnyt jotain väärin, mutta nousin sitten hänen rinnalleen ja asetuin hänen viereensä selälleni. Ohjasin hänen kätensä käyttövalmiiseen kaluuni ja kuiskasin hänen korvaansa:

- "Tule päälle."

- "Eikun tule sä."

Pidättelin tuhadusta turhautumisesta ja käännähdin sitten hänen päälleen. Sovitin kaluni hänen häpyhuultensa väliin ja tein pari vajaata työntöä kosteuden levittämiseksi. Lopulta työnsin kaluni aivan pohjaan, saaden Merjan huokaamaan syvään. Jatkoin hitaita ja pitkiä työntöjä samalla näykkien ja imien hänen nännejään. Merja ei tehnyt mitään takaisin, makasi voihkien ja levitti haarojaan.

Nostin tahtia ja tunsin pian lähestyväni huippua. Yritin pitkittää koitosta sen verran, että Merjakin näyttäisi lähestyvän loppua, mutta en huomannut mitään erityisiä reaktioita. Hetkeä ennen omaa laukeamistani tunsin, kuinka hänen häpynsä lihakset jännittyivät ja sykkivät. Hän voihkaisi pari kertaa tavallista äänekkäämmin ja rentoutui sitten täysin.

- "Sä olit upea!" hän kehui.

Valvoin vielä pitkään sinä yönä miettien tapahtunutta. Tämä oli yksi niitä seksikertoja, jotka ennustettuani olisin mieluummin käynyt vessassa vetämässä käteen ja sanonut sitten, ettei tehnyt enää mieli. Hitto, olen keräillyt nautinnollisempia muistoja diskon vessastakin pidellen ovea kiinni toisella kädellä ja kuunnellen, kuinka viereisessä kopissa oksennettiin lattialle.

Seuraava aamu valkeni krapulaisena ja väsyneenä. Heräsin siihen, kun Merja katseli minua vierestä ja suuteli, kun osoitin heräämisen merkkejä.

- "Meiän täytyy ottaa joku päivä uusiksi!" hän hihitteli tyytyväisen näköisenä.

Tuhisin takaisin jotain krapulasta ja pahasta olostani, vedin vaatteet päälleni ja suuntasin ulko-ovelle.

- "Näkyillään." huikkasin.

- "Tehdään niin, orhi!" naureskeli Merja.

Päästyäni kotiin en edes jaksanut mennä kokonaan suihkuun. Pesin yön jäljet pois vehkeestäni ja painuin suoraan petiin alasti. Sain viimein unta joskus iltapäivän tunteina.

6 .. Viikko 44, lauantai

"Elämänsä vetämisestä vessasta alas"

Heräsin joskus iltamyöhään useiden painajaisherätysten jälkeen. Olotilani oli kuitenkin heikompi kuin nukkumaan mennessä ja vallinneen krapulan oli nyt korvannut pahempi moraalikrapula. Miksi kaikki, mihin kullini tyrkkäsin muuttui aina paskaksi? Onko seksissä joku helvetillinen kirous, josta maksoit aina seuraavana päivänä?

Ennen kaikkea, missä oli rakastelu? Ymmärrän rakastelulla seksin ihmisen kanssa, josta oikeasti välität. Oliko se kenties Graalin maljani? Nämä menneet vuodet, lukemattomat irstaat yöt, eivät koskaan antaneet minkäänlaista täyttymystä. Kuljin kuin vampyyri seuraavan veripisaran toivossa ikuisen janon vaivatessa. Koin ennen kaikkea seksuaalisuuden

alkukantaisen poltteen vain painolastina ja rajoitteena elämälleni, en niinkään rentoutumisen ja nautinnon muotona. Mutta kuten vampyyrinkin, minun oli silti aina aloitettava metsästys auringon laskun jälkeen.

Mietin sängyllä selälläni maaten Jaanaa. Olisiko Jaana kenties opettanut minulle, mitä rakastelu todella tarkoitti? Vai olisiko hän vain yksi lenkki tässä hyvin pitkässä ketjussa, loputtomassa maljani metsästyksessä?

Päätin lopulta kirjoittaa hänelle tekstiviestin.

”Olen oikeasti pahoillani tapahtuneesta ja vaikka järkeni jo ymmärtääkin suuttumuksesi minulle, sydämeni ei anna kaltaisesi ihmisen mennä ohitseni. Tavataanko vielä?”

Lähetin viestin ja vedin likavaatekorista vähemmän maatuneet vaatteet ylleni. Kylmä viima puhalsi suoraan vaatteiden läpi astuttuani ulos. Jäin hetkeksi ulko-oven eteen seisomaan miettien, pitäisikö jo tässä vaiheessa luovuttaa ja kääntyä takaisin. Olin kuitenkin päättänyt näyttäytyä ihmisten ilmoilla, joten suuntasin lähiöbaariin. Morjestin ulkona polttanutta puolittuttua ja astuin sisään. Oven vierustalla olevan pokerin äärellä oli joku vieras tyyppi, jonka polveen löin suoraan tuulikaapin oven.

- ”Voi helvetti, anteeksi.” sanoin säikähtäneenä.

Tyyppi katsoi minua hetken vihaisesti ja totesi sitten:

- ”Hei, ei se mitään. Rikotaan sulta polvi ens kerralla.”

Suuntasin baaritiskille sekavin tuntein ja tilasin kuivan siiderin. Vetäydyin nurkkapöytään litkimään sitä mielteliäänä. Synkkänä tuijotin heijastustani ikkunalasista. Ulkona satoi nyt vetistä räntää ja koko lähiömaisema vaikutti jotenkin lohduttomalta.

- ”Hei älä täällä yksin murjota, tule tonne meiän pöytään.” keskeytti ääni ajatukseni.

Yksi baarin vakioporukasta, noin nelikymppinen lähes poikkeuksetta juhlakunnossa oleva nainen nojaili pöytäni.

- ”Taidan olla tässä vaan ihan rauhassa, kiitos vaan.” sanoin.

- ”No hei kamoon, älä ole noin synkkä.” hän jatkoi.

En sanonut mitään, yritin vain pitää rauhallisuuttani yllä. Humalaisen änkkääjän kanssa ei ikinä kuitenkaan syntynyt mitään viisasta keskustelua, jos et itse ollut samoissa tunnelmissa. Tein parhaani yrittääkseni olla, kuin kyseistä tyyppiä ei olisi olemassakaan. Hän ymmärsi lopulta lähteä, kommentoiden perässään kuinka saisin olla hänen puolestaan vaikka loppuelämäni sitten yksin.

Hetkeä myöhemmin Merja ilmestyi paikalle. Toivoin sillä hetkellä oikeasti pystyväni muuttumaan näkymättömäksi, mutta turhaan. Merja tilasi siiderin ja tuli pöytäni.

- ”Onko suunnitelmia tälle illalle?” hän kysyi.

Meinasin sanoa, että on: runkkaan itseni tajuttomaksi ja vältän huonon seksin, mutten viitsinyt. Ongelmallisemmaksi tuli, miten torjua Merja hienovaraisesti säilyttäen kuitenkin ne osat, joista pidin.

- ”En tiedä, ajattelin vaan vetää ihan tolkkuttomat perseet ja olla ilman ymmärrystä.”

- ”Mulla ois jekkumestaria kotona, lähdetäänkö maistelemaan sitä?” väänsi Merja.

En ollut ihan varma muistiko Merja, että pidin Jägermeisterista, mutta päätin kuitenkin vetää pakituskortin.

- ”Emmä oikein tykkää siitä, mutta kattellaan nyt.”

Vinkkasin ohimennen vakiopelikaveria biljardia kohti ja suuntasimme pelaamaan. Merja tarkkaili minua, muttei yrittänyt enää vääntää mukaansa. Koko tilanne sekoitti ajatuksia kuitenkin niin paljon, ettei pelistä tullut yhtään mitään.

Hieman valomerkin jälkeen Merja lähti mitään sanomatta. En ollut aivan varma poistuiko hän herneet nenässään, vai ainoastaan alkoholin yliannostuksen vaikutuksen alaisena. Toivon todella jälkimmäistä.

Lähiöbaarin valojen jo sammuttua seisoin siinä edustalla miettien seuraavaa siirtoa. Rahaa kyllä oli vielä jäljellä, joten olisi periaatteessa voinut suunnata myös rokkibaariin. Toisaalta, jo alusta alkaen masentunut tunnelma oli illan mittaan onnistunut vain löytämään syvempiä kuiluja. Suuntasin lopulta kotia kohti.

Katselin ikkunasta, kuinka räntäsade vaihtui hiljalleen puhtaan valkeaksi lumisateeksi. Miksi ihmeessä näin aina jotain näin kaunista silloin, kun en ollut missään mielentilassa siitä nauttiakseni? Mennessäni nukkumaan otin kiinni tynnystä ja rutistin sitä itseäni vasten. En olisi halunnut olla yksin tänä iltana.

7 .. Viikko 45, perjantai

”Tunteettomaksi muuttumisesta”

Mennyt viikko ei antanut mahdollisuutta saada ajatuksia irti edeltäneestä viikonlopusta. Toivoin useasti viikon kuluessa mahdollisuutta korkata kirkas pullo kalsarikännien toivossa, mutta työaikataulu ei antanut periksi. Tämä perjantai alkoi työpäivän jälkeen perin pelonsekaisin tuntein.

Merja oli päivän harmeista ensimmäinen. Vielä töissä ollessani sain häneltä tekstiviestin:

”Moi mikä meno? Lähetääkö jonnekin illemmalla?”

Mietin hetken ja vastasin sitten olevani kipeä. Oikeasti ajatukseni pyörivät edelleen Jaanassa, joka ei ollut vastannut tekstiviestiini edelleenkään. Lähetin toisen ja pyysin häntä rokkibaariin illemmalla. Toivoin samalla, että Merja menisi jonnekin muualle nyt kun en ollut ”rajoittuneen musiikkimakuni” kanssa estelemässä.

Kaadoin itselleni pakkasesta tuhdin paukun Jägermeisteriä ja toivoin, että Merja löytäisi jonkun, joka saisi minut jälleen siirtymään hänen kaverilistalleen. Oliko oikeasti edes yksi viaton kaverisuhde maailmassa liikaa vaadittu? Ajatusten painolastista huolimatta pakkaskylmä yrttiviina sai minut pitkästä ajasta hyvälle tuulelle ja metsästin pyykkikorista ensimmäisen paidan, joka ei kiinni tarttuessa vinkunut ja yrittänyt karkuun.

Saapuessani rokkibaariin ovimies kommentoi ohimennen minua draamakuninkaaksi. En viitsinyt sanoa mitään takaisin, esitin vain nopean tekehymyn ja heti sen perään turhautuneen ilmeen. Tilasin tiskillä lonkeroa ja jäin arvioimaan yleisöä. Ei aivan kuollutta, ei mitenkään erityisen vilkastakaan. Yksi mielenkiintoinen tapaus kuitenkin paikasta löytyi. Seurasin hetken baaritiskin toisessa päässä yksin kaljaansa siemaillutta tyttöä.

Ajattelin aloittaa erän miinaharavaa. Kierrellessäni muita baarin asiakkaita arvioin hänen pukeutumistaan ja tyyliään muutenkin. Bändipaita oli ensimmäinen huomioni, siitä aukeaa usein hyvä keskustelu.

- ”Flaming Cod? Ei voi olla huono bändi tuollaisella nimellä.” aloitin.

- ”Se on loistava. Mun jätkäkaveri soittaa bassoa siinä.” hän vastasi.

Perkele, ensimmäisellä klikkauksella miinaan! Tyttö olisi selittänyt aiheesta enemmänkin, mutta lupasin tutustua annettuun Myspace-osoitteeseen ja poistuin vähin äänin tupakkakoppiin. Sytyttelin savuketta kaikessa rauhassa katsellen samalla väkijoukkoa läpi uudelleen. Huomasin ihmispaljoudesta yllättäen Merjan, joka myös huomasi minut. Hän katsoi minua pitkään ja sitten kuin lävitseni. Loukkaantunut ilme kasvoillaan hän kääntyi lopulta tuijottamaan ulos ikkunasta.

Ymmärsin tilanteen kuitenkin vasta, kun kun tuttu parfyymi tuoksui paksun tupakansavun läpi. Kääntyessäni ympäri säikähdin kuitenkin niin, että olin tipauttaa palavan sätkän tuoppiini. Gootti seiso siinä takanani. Haeskelin siinä sanoja pulssin laskiessa takaisin

normaalitasolle.

- "Jaah, sinä vaihteeksi."
- "Minä, tylsää tänä iltana?" hän kysyi virnistellen.
- "Vaikka olisikin, mikä saa sinut luulemaan, että viettäisin sen kanssasi?"
- "Koska sä nautit minusta ja sulla on ihana kyrpä."

Tuijotin häntä hölmistyneenä. Oliko tuo oikeasti se ainut mitta, joka ihmisessä enää oli jäljellä?

- "En tiedä sinusta oikeasti mitään, edes nimeä. Tai no, tiedän sen, että kun olet saanut mitä haluat, on minun aika suunnata kotiin."
- "Janika."
- "Täh?"
- "Nimi on Janika."

Syntyi pitkä hiljaisuus.

- "Ja sillä meinasit asioiden olevan selviä?" kysyin tuohtuneena.
- "Jep. Mennäänkö?" hän kysyi liioittelevan kiltti ilme kasvoillaan.

Vilkaisin baarin puolelle hetken. Merja oli lähtenyt. Tumppasin savukkeen lonkerooni ja nousin baarijakkaralta. Törmäsin ulko-ovella Jaanaan, joka kääntyi katsomaan pitkään peräämme. Tiesin jo olevani kaiken avun ja pelastuksen ulottumattomissa. Huokasin syvään, tartuin Janikaa kädestä ja suuntasin alkavassa lumisateessa kohti hänen asuntoaan.